

Lieve gemeente, beste Harry en Mirjam,

Er waren eens vier predikanten die met elkaar in discussie waren. Zo gaat dat nogal eens met predikanten en zeker als het gaat om bijbelvertalingen.

“Ik houd van de S.V.” zei de ene, “deze vertaling is letterlijk en verheven”.

“Geef mij maar de NBG” zei een tweede, “deze is zorgvuldig en heeft zijn waarde bewezen”.

“Ik houd van de NBV” zei een derde, “deze is bij-de-tijd en gemakkelijk te begrijpen”.

Ze keken naar de 4e. Ik welke schaal legde hij zijn gewicht?

“Ik houd het meest van de vertaling van mijn moeder” was zijn opmerking. Ze keken hem vragend aan en één zei om het wat duidelijker te krijgen: “je moeder heeft vast geen eigen vertaling gemaakt!””Jawel “, zei hij, “ze vertaalde het in haar leven en dàt was de meest overtuigende vertaling die ik ooit gezien heb”.

Wie kent niet Rembrandts schilderij van zijn bijbellezende moeder? Mens en boek als een eenheid. Een eenheid van leren en uitleven.

En dat is nu precies de spanning van de kinderdoop. God legt zijn hand op dit leven, Stijn Janssen. En hij zegt tegen jullie, Harry en Mirman, als ouders: jullie zijn mijn stem, mijn handen, mijn oren. Vertaal Gods principes in jullie leven. West een levende bijbel en laat je kinderen veel in dàt boek lezen. En in jullie zeggen we dat tegen elkaar: laten we leven naar Gods principes.

En dat niet alleen voor het gezin, maar op alle niveaus van ons leven, en zeker ook in onze gemeente. Een gezond gemeenteg gezin bloeit op uit een leven naar bijbelse principes.

Ik noem er drie:

1. De kracht van het kruis.
2. De liefde tot luisteren.
3. De drive tot dankbaarheid.

Thema is: Een gezond gemeenteg gezin.

1. De kracht van het kruis.

Het 1^e stuk van Handelingen vertelt ons de belevenissen van de apostelen, nadat ze een lamme man hebben genezen in de naam van Jezus.

Tot tweemaal toe verantwoordden de apostelen zich voor de religieuze leiders. In de gesprek herkennen de leiders dat de apostelen met Jezus geweest waren: Hoe?

- Ze stralen dezelfde kracht uit.
- Iets tilt hen boven henzelf uit.
- Ze hebben een eigen geluid, een eigen programma.
- Ze dragen dit eensgezind uit, ze vinden dezelfde dingen belangrijk.

Dit wordt in vs. 28 omschreven met “leer” en de kern ervan is “de naam Jezus Christus”.

Toen en nu!

In hoofdstuk vier kregen de apostelen een verbod opgelegd niet meer te spreken over of te leren op gezag van de naam van Jezus.

Dat zijn twee dingen:

1. De inhoud van hun gesprekken gingen vooral over Jezus en zijn heelmakende werk. Maar dat waren geen saaie discussies, gelijkhebberige monologen.

2. Daaruit sprak kracht. Het was 1) echt, real, geen leuk verhaal, een aardige story. En ze brachten het met 2) pit, met power, geen slap verhaal, van zo-kan-het-ook. En het was een 3) tegendraads verhaal.

Petrus zegt in hoofdstuk vier tegen de religieuze top: het gaat om Jezus Christus, die jullie gekruisigd hebben, waar jullie niet voor aan de kant wilden, die jullie lastig vonden en veeleisend, moeilijk te volgen en radicaal ook.

MAAR! God heeft hem opgewekt en daarmee heeft God laten zien aan welke kant Hij staat. Hij staat aan de kant van de gekruisigde. Dáárom heeft het kruis zo'n kracht.

De hogepriester zegt dan heel plastisch in vs. 28 “Jullie willen het bloed van deze mens, Jezus, op ons doen neerkomen.” Nu, dat heeft hij goed gezien, hij alleen niet de genezende en heelmakende kracht van dat bloed in. Hij verzet zich ertegen. Dat is vreselijk jammer.

Een lied zegt: Heer, uw bloed dat reinigt mij
Doet mij leven en maakt mij vrijdag
Heer, uw bloed dat nam mijn plaats
In het offer dat U bracht
En U wast mij witter dan de sneeuw.

God wil ons leven, onze gedachten, onze wil en gevoelens schoonmaken. Hij belooft dat aan Stijn, aan ons allemaal. In het formulier staat de herhaalde vraag: “Geloof je dat?”
Geloven is “ja” zeggen tegen God, tegen Jezus; “ja” tegen het kruis van Jezus
Ik heb de Here Jezus nodig, ik het het kruis nodig. Mijn gezin heeft de Here Jezus nodig. Wij als gemeente hebben de Here Jezus nodig.

2. De liefde tot luisteren.

Een gezond gemeenteg gezin kent

In het verhoor dat de apostelen ondergaan wordt hun verboden de naam “Jezus” te gebruiken. De religieuze leiders voelen dat ze deze naam met zoveel liefde uitspreken, dat er zoveel kracht vanuit gaat, die naam moet van tafel.

Dan zegt Petrus: dat zal niet lukken “Wij willen God meer gehoorzamen dan de mensen, vs 29”. Dat is een belangrijke uitspraak, een belangrijk principe. Dat heeft te maken met: Wie wil ik een plezier doen? God? Mijzelf? Andere mensen?
Stel dat eens voor jezelf vast!

- 1) Het grondpatroon van onze cultuur is “jezelf behagen”, het zelf comfortabel hebben. Dat is al héél oud. In Fil. 2:21 schrijft Paulus: “want allen zoeken zij hun eigen belang, niet de zaak van Jezus Christus”.
- 2) Anderen behagen lijkt wat nobeler, maar het is eigenbelang-via- een-omweg. We helpen om bij anderen in de smaak te vallen, complimentjes te krijgen, aardig gevonden te worden. Ook dit gaat niet samen met God behagen. Paulus zegt in Gal. 1:10 : zoek ik mensen te behagen? Indien ik nog mensen trachtte te behagen, zou ik geen dienstknecht van Jezus Christus zijn”.

- 3) God behagen; dat geeft een heerlijke vrijheid en volheid. Dat geeft een gezond geestelijk leven. Je hoeft niet steeds over de schouder te kijken wat andere mensen denken. Het beëindigt de twijfel aan jezelf.

DOE GOD PLEZIER

Leeft voor God en Gods doelen.

Dit is de binnenkant van Petrus' uitspraak, de binnenband van luisteren naar God. Er is ook een buitenband, net als bij een fietsband. En die buitenkant bestaat uit drie lagen van buiten naar binnen.

Waarom gehoorzamen aan God?

Ten eerste omdat wij moeten; dit is het niveau van angst of vrees. God is machtig en heilig. We zullen ontzag hebben, maar afgedwongen gehoorzaamheid is geen sterk motief. Paulus zegt in Rom 8: "We hebben niet een geest van slavernij ontvangen om opnieuw te vrezen, maar de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Papa, God, Vader.

In de tweede plaats: we gehoorzamen God, omdat we een nood in ons leven hebben; we willen iets van God gedaan krijgen. Een kind dat moeder goed helpt met het opruimen heeft meer kans op een koekje uit de trommel, dan een kind dat de rommel laat liggen. Een jongere die het gras maait en helpt boodschappen doen, heeft meer kans de sleutels van de auto te krijgen dan wie heel de dag op straat hangt.

Sommige christenen komen nooit boven deze onderhandelingspositie uit.

- God wilt u ons een fijne vakantie geven, u weet hoe we die nodig hebben.
- God help me met dit examen, u weet hoe moeilijk deze is.

Stel dat God zou zeggen: je hebt die vakantie helemaal niet nodig. Ga maar wat minder werken. Of: als je afgelopen jaar beter had opgelet dan hoefde je nu niet zo in de rats te zitten. Even voor de duidelijkheid: ik zeg niet dat God dat tegen je zegt! Ik ben God niet. God spreekt voor zichzelf. Tot u, jou en mij.

Maar op dit niveau van gehoorzaamheid ontbreekt veelal de persoonlijke omgang met God en gaan we uit van "algemeen begrip, aannames en persoonlijke wensen".

In de derde plaats: we gehoorzamen God omdat we Hem liefhebben, omdat we graag naar Hem luisteren. Dit is de voortreffelijkste vorm van gehoorzamen.

In Joh. 14: 15 zegt de Here Jezus: wanneer jullie liefhebben, zullen jullie mijn geboden bewaren.

Waarom is dit het voortreffelijkste motief?

- a. Het gaat bij dit motief om de Gever, niet om de gaven; Het gaat je om God en het openhouden van het contact met God en groei.
- b. Liefde berekent niet de kosten. Niemand heeft gorter liefde dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden. Stel ik zou willen berekenen wat mijn liefde voor mijn vrouw Jacolien al gekost heeft, waar moet ik beginnen, wat valt eronder en als er al een getal uitkomt, wat wil ik ermee? Echt onzin.

Liefde is niet te betalen.

Liefde wil luisteren, wil de ander een plezier doen, wil leren dingen om de ander laten.

En daarmee zijn we bij de binnenkant van gehoorzamen: God behagen. God een plezier doen. Binnen een gezonde gemeente-familie is er de diepe liefde tot luisteren naar God. Samen doen! Stimuleren en uitdagen!

3. En in de derde plaats de drive tot dankbaarheid.

Wat de eerste gemeente meemaakt is niet mis. Verwijten, verboden, geseling, woede-uitbarstingen.

En dat, terwijl ze alleen goed deden, mensen hielpen, God dienden, vertelden over Jezus. Je zou er kwaad van worden. Stank voor dank! Slaat nergens op.

Is dat de reactie van de apostelen? Nee!

Vs 41: zij vertrokken verblijf, dat zij waardig bevonden waren terwille van de naam Jezus smadelijk behandeld te zijn.

Zij zijn blij. Hoe is dat mogelijk?

Omdat ze dit mogen ondergaan voor God. Positieve of negatieve ervaringen.: als de Here Jezus maar centraal staat!

Het gaat om hem. Hij maakt dankbaar, zelfs in situaties waarbij onze naam om het evangelie schade oploopt, mensen ons niet begrijpen. Als ons motief “God behagen” is, dan geeft alles wat we voor God meemaken – positief of negatief – een drive tot dankbaarheid. Dank zu dat we dit voor U mogen doen.

Een gezonde gemeente vangt elkaar op en zegt: wat is God goed

En toch blij! Jezus is er bij.

Wij gaan door! Ze bleven dagelijks onderricht geven in de tempel of bij iemand aan huis en gingen door met het verkondigen van het goed nieuws dat Jezus de Messias is.

Toen en nu.

Amen.